

Perfektionisten

Vintersorg

Ur Vincis ide väcktes tidernas universlgeni
Med pensel i handen, men paletten i sinnets sal
Studerat allt från fåglars lyftkraft till vattnets rörelseenergi
i
En fackelbärare av renässansens människoideal

Varje penseldrag vägdes på guldvåg, landskap efter landskap man
ades fram
men även missnöjet i hans kritiska håg
Förgrenades från denna stam

Han smakade kunskapstörsten som låg begraven
En torka som en kunde släckas av världshaven

Hans tankar växte sig höga likt tinnar och torn
I konstnärlig anarki
I experimenterande alkemi
För att stiga med vingat maskineri
Högt över tinnar och torn

Naturen var livets encyklopedi
Dess bilder befäste hans teser
Från mekanik till otganska anatomi
Landet emellan? Genialiska synteser!

Studier i konst och arkitektur
Optik, geologi och baotanikens hela ätt
Men perfektionisten blev till sist en bur, och han kunde ej en
färdigställa ett enda porträtt.

Ty nyfikenhet var hela hans vision
och finna utforskade grenar
Att färdigställa var att avsluta sin progression, och ställa sig
till statistiska stenar